

Борба

ВЕЛИКО ТЪРНОВО
БРОЙ 86 (2598)СЪБОТА, 19 юли, 1969 г.
ЦЕНА 2 СТ.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ

ОТ РАБОТИЛНИЦА -- В МОДЕРНО ПРЕДПРИЯТИЕ

ЖЪТВАТА В КАРАИСЕН

Променливото време създаде доста големи затруднения за жътвата и в района на ТКЗС-Караисен. Това наложи да бъдат взети бързи мерки. Стопанството има 21 824 дека есенници, от които до 17 юли са прибрали общо 14 600 дека и е вършано 3825 т зърно. Най-много есенници са по-жълтави комбайнерите от участък Сломмер — 6690 дека. В участък Караисен е прибрана реколтата от 5921 дека, а в Батак — от 3440. Първенци са сломмерските комбайнери Софрон Иванов и Марин Ален сандров.

Филип АТАНАСОВ

УТРЕ В ДРЯНОВО

НАЦИОНАЛЕН СЪБОР НА ПЪРВЕНЦИТЕ СТРОИТЕЛИ

В чест на 25-годишнината от победата на социалистическата революция в България и 170 години от рождението на нашия народ — самобитния архитект и строител майстор Колю Фичето, на 20 юли т. г. в Дряново ще се състои голям национален събор-срещна на членове на Политбюро на ЦК на БКП и първенци в строителството от страната. На него близо 5000 строители ще отчетат пред Партията и народа постиженията през годините на на родната власт.

Еднотна най-внушителна група на събора ще бъде представителната група на Великотърновски окръг. Близо две хиляди души ще представят всички строителни подразделения и строително-промишлени предприятия. На гърдите на най-достоините 200 строители ще блестят нарочно изработените медали с образа на самобитния архитект и строител майстор Колю Фичето. Те ще рапортуват, че въпреки трудностите от тежката зима, почти всички подразделения на Държавна строителна организация, пътното строителство, промишлеността за строителни материали и др., успешно изпълниха плана за първото полугодие на юбилейната година и постигат нови трудови победи.

Между участниците в събора ще бъдат и едни от най-знатните майстори: Стойко Бонев и Деню Събев от Велико Търново, Велизар Бързин от Химкомбината край Свищов, Йорданка Атанасова от ДКЗ „Будене“ — Бутново, Колю Гевев от Горна Оряховица, Станислав Шомев от Павликени и др., които ще представят достойно Великотърновски окръг. Те ще бъдат и между първите, които ще застанат начело в трудовата надпревара за преизпълнение на обещанията, които ще бъде прието на събора и връчено на членовете на Политбюро на ЦК на БКП.

Строителните колективи от Великотърновски окръг ще посрещнат 25-годишния юбилей на свободата по колективски — с изпълнение на задачи!

Строителство и производство вървят ускорено ★ Реални възможности за увеличаване на пролуцията ★ Сполучливо съчетани перспективи

На фасадата на новия цех вече е изписана красиво фирмата — „Консервна фабрика „Малина“. Тя никак не превеличава машините, защото доскорошната работилница на ДЗС — Кесарево за преработка на някои видове плодове и зеленчуци се разраства в модерно консервно предприятие.

В момента строители и производители се „догонват“ на върховете на новите производствени складови помещения. Зависимостта на едните от другите е така здрава, че се налага по края на август да съжителстват. Макар и заели част от новото помещение поради отеселения за производствените нужди стар цех, работниците с нетърпение очакват мазаческите бригади на Исусф Хусеинов и Александър Милеков да довършат своята работа. До края на август в новия цех трябва да бъдат монтирани новите машини, да бъде завършен окончателно и новият склад, да се асфалтира пътят до него, за да се осъществи пренасянето на готовата продукция по телферен път. Напрегнатия са дните и на строителите от бригадите на Йордан Йорданов и Димитър Пеев, на които предстои строежа на три склада. Те трябва да бъдат завършени до края на годината.

А сезонът си е сезон, времето на плодотворе и зеленчуците не бива да се пропусне. Затова строителството и производството вървят ускорено, застъпват се. Динамика не липсва нито в цеховете, нито навън, в двора, където камионите стоварват суровина, а строителите асфалти-

рат. В незавършения окончателен склад вече са заредени над 200 т компоти от ягоди, малини, череши и праскови и над 200 т краставици.

Честна бившата консервна работилница се разраства в значително странично предприятие на държавното земеделско стопанство, показателни са планът за тази година и перспективите за следващите. Докато миналата година работилницата е донесла на стопанството 87 000 лв. чиста печалба, тази година тя трябва да нарасне на 150 000 лева. Вместо 1730 т, тази година на колективът ще „гони“ 2600 т продукция на стойност 1 300 000 лева. В бъдеще, когато фабриката заработи с пълен капацитет, продукцията ще нарасне на 40 000 тона.

Срещу тези цифри стоят реални възможности. С новопостроения цех производствената площ от 600 кв. м се увеличава на 3000, освен построените вече склад с около 2500 кв. м, складира площ се предвиждат още три. Производството ще премине от 4 на 14 автоклава и на 3 вакуумпарата. Освен всички зидове плодотворни компоти и зеленчукови консерви, фабриката ще започне производство на домашно пюре и всички видове конфитюри — след монтирането на машините.

Не всичко, залегнало в проектите, ще може да се осъществи до края на годината. Строителството на хладилник, на административно-битова сграда ще започне идната година, но дори и планът за озеленяването на района е вече на бюрото на тех-

Андрей Громико — герой на социалистическия труд

МОСКВА, 18 юли (ТАСС) — На съветския министър на външните работи Андрей Громико е присъдено званието герой на социалистическия труд и се награждава с орден „Ленин“ и златния медал „Сърп и чук“.

В указа на Президиума на Върховния съвет се казва, че Громико е награден във връзка с неговата 60-годишнина и за „големите му заслуги към Комunistическата партия и съветската държава, за неговата многогодишна дейност в областта на външната политика“.

СЪС СВЕТЛИНАТА НА ОСЕМНАДЕСЕТ ЯРКИ ЗВЕЗДИ

В най-новата история на съдбоносни борби, на мъжество и изпитание Долна Оряховица издигна високо ръст и даде блестящ урок по смелост и дръзновение. Селото не дочака Свободата по околните пътища, не беше мъчалив свидетел на времето, когато се решаваше съдбата на Отечеството и народа, а тръгна срещу бурите, уверено в едно дело, което трябваше да победи. Долна Оряховица не изкупи просто Свободата, а я за служби на напрегнатите часове на блокадите, с трудните преходи и смъртоносните битки с враговете, със силите на майките и кръвта на най-добрите си синове.

Алените цветенца на мака

Много прилягат за тука двата стиха от песента „Ален мак“: „От твойто семе ще поникнат и цъфнат алене цветенца“.

На хубава, богата почва по падинах семената, които пръсна Дядото. Колко път е от Долна Оряховица до люлката на социализма — Велико Търново. И пеш да се извърви, и с влак да се отиде, не е трудно. Но бурните събирания на тесните социалисти не биваше да се пропускат. След тях на душата става по-леко, умът се избистря, погледът ведрее, защото в него запламтява една идея за справедливо уреждане на живота и един призив за борба. Най-напредничавите, най-будните с упионите слушават мъдрите слова на Дядото, огнените речи на Никола Габровски. Завръщаха се в къщи по-умни, по-зрели, открили от надеждата за победен край на борбата.

Тържеството на Великата октомврийска революция укрепя вярата, вля нова смелост. И през ноември 1918 година 13 убелени марксистички нация лото на партийната организация в селото. Всички посочиха за секретар великотърновчанин Димитър Касабов — фелдшер по това време в селото. Неговият допир до всички жители, без оглед на имотното им и обществено състояние, му даваше възможност да вникне по-дълбоко в класовото разслоение и класовата несправедливост на

капиталистическото общество. Той влизаше в домовете на селските богаташи, където го викаха за „леко повишена температура“, с мъка прекриваше в сплукените стаички на бедняците, с безнадеедно болни, пригладнели деца. Негодуването преминаваше в решимост да се води безпощадна борба с тези, които изсмукват жизнените сили на народа. Затова и полицията прилагаше често своите адски изобретения върху Доктора, както всички го наричаха. Тормозът и преследванията скъсиха живота на комуниста. Касабов умира през 1925 година.

По партийната организация остана да живее, да расте и укрепва. На XXII конгрес на БРСДП, когато при истинското си име на комунистическа партия, в конгресната зала бе и Тома Палазов, новият секретар на Долнооряховската партийна организация. За две години от основаването на Партията в селото броят на комунистите достигна 183. Силна и влиятелна, организацията изпрати в общината трима комунисти, през 1922 година бяха избрани Петима, а окръжен съветник стана комунистът Павли Дамянов.

Близостта до Горна Оряховица придаваше на Долнооряховската партийна организация работнически облик. Защото повечето от комунистите или работеха в Захарни заводи и железопътното депо, или бяха занаятчии — обувари, шивачи, дърводелци, които от сутрин до вечер се прививаха над иглата и делетото за къшей хляб. Затова не беше чужда за тях нито голямата железничарска стачка, нито Калтиската република, за която събираха пари и бранни, нито стачката в Захарни заводи през 1919 година. Навсякъде те имаха свои представители, свои дейни професионални ръководители.

През трудните години след двете войни партията Партията умно и последователно лекуваше своите рани. Комунистите от Долна Оряховица не прехвърляха гръб. Те имаха примера и помощта на партийни функционери от голяма величина — Иван Чухов, Иван Паунов, Христо Козлев, на единоронтовца Асен Агов. А растеше и нова, млада смяна. В 1930 година се роди ремсовата организация. Младите — тези стремителни, вечно търсещи души, намериха верния път. Не минаваха сватби, седенки, излети, в които ремсисите да не участвуват и осмислят по свой начин. Те станаха любими на младите и старите. В читалището закипя живот, запламтя факелът на знанието и политическата просвета. На сцената оживяваха скъпи образи на хайдути и народни закрилници. Завзвучаха пламенните стихове на Ботев и Смирненски. Дори беше създаден Народен университет. А в ремсовата биб-

лиотека никога не се задържаха „Майка“, „Тихият Дон“, „Желязната пета“. Безсмъртните произведения на Горки, Шолохов и Джек Лондон минаваха от ръка в ръка, четяха се на един дъх. Ремсисите подбиха филмите за колективно посещение, а после коментираха, спореха. Когато пристигна съветският филм „Трактористи“, цялото село се извърва да го види. Този ден филмовата лента се завърта лев път и нямаше насита. Девят пъти стана дъх и напрежение, а накрая салонът се тресе от ръкопляскания. Нещо непознато, голямо страби сърцата на зрителите.

Всичко това беше подготовка за дните на голямата проверка. Изпитанието настъпи в годината, когато фашистки крак нагази в съветската земя. Започна жестокият дубой на живот и смърт. И Партията очакваше този дубой. Силните и смелите духом бяха първи. Тридесет и две свои чела изпрати Долна Оряховица. Те бяха ядрото на Горнооряховския партизански отряд. Още 42 фашисти претрпяха из затворите, 12 прогнаниа далеч от родното гнездо, а други 18 подложиха на мъчение, глад в концлагерите. Но в селото оставаша още десетки, стотици, които нищо не можа да застави да преклонят глава. Те бяха свързани със съпротивата по идеи и по кръв.

А имаше и предатели. Слухът, думата и малкото, което научаваха, бързаха да доложат на началниците-кръвопийци. Но ако предателите знаеха всичко — къде и кога се печаха хлябове, къде и кога се плетяха чораци и ръкавици, кога и кои преминаваха през дворове и вратички, които топли длапи поемаха измръзнали корави десници — щеше да се повтори Батак. Защото в съпротивата се бе дигнало цяло село, а фашистите бяха взели уроци от всички инквизиторски школи в историята на човечеството. Но селото не пламна...

Най-ведрото утро

Слънцето вече захождаше, когато по шосето откъм Горна Оряховица се зададоха изпращащи, навид уморени хора. Но по-внимателното око веднага можеше да открие бодрата стъпка и онай напрегнатост на лицата, която им придава суров и решителен вид. И докато долнооряховчани разпознаваха новодошлите, те вече бяха в стаята на кмета, Мравки ползали по тълпата на „плазителя на реда“. Стана му страшно, изтръпна. „Да се свалят всички секретни постове!“ — достигна до него един ясен и твърд глас. Това беше първата заповед на освободителите политзаключеници от Плевенския и Великотърновския затвор.

Беше 8 септември 1944 година... На другата сутрин, най-ясното утро на нашата Родина, Долна Оряховица празнуваше. Беше усилен работен сезон, но никой не отиде по нивите. Хората излизаха на улиците, поздравяваха се високо, събираха се на групи и бързаха да видят и стиснат ръцете на доверливи политзаключеници. Но те бяха излезли от домовете си по тъмно. Здравата ръка на Отечествения фронт трябваше да се почувствува навсякъде.

А очите на майките и невестите се изгледаха. По сто пъти изпращаха децата до центъра на селото — не идват ли вече партизаните? Застанали пред портите, те се бояха да помрътнат, тръпнени очакваха мига първи да зърнат скъпите лица.

Н. ЯМБОЛИЕВА

ДЕЛОТО НА ГЕРОЯ ЖИВЕЕ

На 1 юли в салона на Професионален дом в Елена се състоя възпоменателно събрание по случай 25 години от убиството на пламенния борец за народна свобода Стефан Петков. В салона дойдоха много съратници, близки на героя, членове на бригади, които носят неговото име, граждани. Тук бе и майката на героя баба Иванка Петкова.

За героичния път на ремсиса Стефан Петков, за любовта му към Партията и народа, за неговата смелост и героизъм, проявени в редица сражения и акции на партизанския отряд „Чавдар“, говори другарят Петко Петков.

Бяха прочетени телеграми от другари и съратници на смелия син на народа. На майката-героиня бяха поднесени свежи цветя.

К. ВАСИЛЕВ

Сведение

за изпълнението на по-важните селскостопански задачи в ТКЗС към 17 юли 1969 г.

ТКЗС	Жътена площ, %	Застава, %	Набрани домати-то, %
Полкранце	75	36	87
Самоводене	75	38	13
Килифарев	71	100	2
Стражница	68	20	5
Полски Сеновец	67	80	105
Козловец	66	96	70
Дъсковец	66	80	5
Лясковец	64	100	26
Драганово	63	83	28
Полски Тръмбеш	63	86	123
Ресен	63	82	32
Михаилци	62	43	88
Обединение	61	100	92
Д. Оряховица	61	78	134
Карансен	55	15	405
Долна Липница	54	35	155
Джуланица	53	44	235
Страхиново	53	100	134
Овча могила	51	17	35
Сушица	51	68	—
Камен	50	109	15
Морави	50	57	90
Върбовка	49	38	38
Павликени	46	37	78
Ореш	44	50	32
Алексово	39	67	60
Драгомирово	38	93	38
Сухинало	36	11	—
Горна Сладина	35	57	52
Масларев	32	100	39
Бяла черква	26	36	28
Асеново	25	32	—
Всичко:	55	60	2244

С ИМЕТО НА ЛЕВСКИ

По случай 132 години от рождението на великия революционер Васил Левски, патрон на Висшето народно военно училище във Велико Търново, в четвъртък вечерта се състоя голям тържество.

Тук бяха секретарят на Окръжния комитет на Партията Димитър Стоянов, зам.-началникът на Главното политическо управление на БНА ген.-майор Александър Гетман, началникът на военното училище в Хавана, офицерът Хуан Кортина, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Петко Кожухаров, председателят на изпълкома на ОНС Димитър Тужаров, секретарят на Градския комитет на Партията Петър Яламов, председателят на изпълкома на Градския народен съвет инж. Недялко Калпакчиев и други ръководители.

На тържественото събрание доклад за героичния живот на Васил Левски и верността на нашия народ и армия към неговите завети изнесе временно изпълняващия длъжността началник на ВВУ „Васил Левски“ полковник Атанас Дамянов.

Приветствия към личния състав на училището поднесоха ген.-майор Александър Гетман, Хуан Кортина и Петър Яламов. Изпратена бе телеграма до Централния комитет на Партията.

След това самодейни художествени състави на ВВУ „Васил Левски“ и ДНА изнесоха богата литературно-музикална програма.

Вчера празникът продължи в училището. Курсантските роти преминаха в тържествен марш. Прочетена бе получената телеграма от министъра на Народната отбрана армейският генерал Добри Джурев, който пожелава на личния състав на училището още по-големи успехи в подготовката на верни и предани на Партията и народа командири.

След тържествената част гостите разгледаха някои от кабинетите на училището, а на спортните площадки се състояха интересни състезания.

Приветствия към личния състав на училището поднесоха ген.-майор Александър Гетман, Хуан Кортина и Петър Яламов. Изпратена бе телеграма до Централния комитет на Партията.

След това самодейни художествени състави на ВВУ „Васил Левски“ и ДНА изнесоха богата литературно-музикална програма.

Вчера празникът продължи в училището. Курсантските роти преминаха в тържествен марш. Прочетена бе получената телеграма от министъра на Народната отбрана армейският генерал Добри Джурев, който пожелава на личния състав на училището още по-големи успехи в подготовката на верни и предани на Партията и народа командири.

След тържествената част гостите разгледаха някои от кабинетите на училището, а на спортните площадки се състояха интересни състезания.

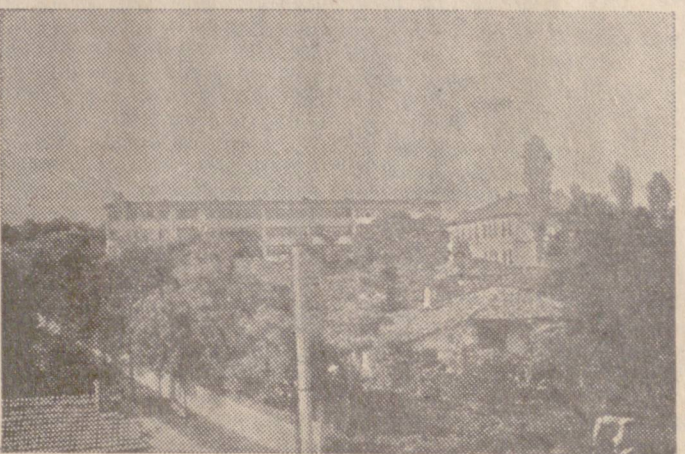
зата в Стражница бяха оборудвани за тази цел две зърносушилници и съответна техника. От няколко дни тук се приема зърно направо от нивите на кооперативните стопанства в Стражница, Камен, Асеново, Сушица, ДЗС—Кесарево. Капацитетът на съоръженията е около 200 т за депоносите.

С помощта на кооперативното стопанство в Полски Тръмбеш клонът на ДПЗХ „Трифон Саралиев“ оборудва зърносушилница със зърносушилня. Загубата за започнала работа и приема продукция от есенниците направо от зърнокооперативите. Площадката има капацитет около 200 т за депоносите.

Зърното се приема направо от комбайните

Природните бедствия тази година създадоха много трудности на кооперативните и държавните земеделски стопанства в окръга и при прибирането и съхранението на продукцията от есенниците.

Това наложи да се вземат допълнителни мерки. Към колектива на държавното предприятие за зърнени храни „Трифон Саралиев“ във Велико Търново бе отпратен призив за поемане на известни количества зърно при по-висок процент на влажност направо от комбайните и да го обработи в своите бази. Ръководството на предприятието се отзова с готовност. В зърноба-

Новото училище в Долна Оряховица.

(Следва на 2 стр.)

По света

ПРАВОТО ДЕЛО НА ВИЕТНАМ ЩЕ ПОБЕДИ!

МОСКВА, 18 юли (Наблюдател на ТАСС В. ХАРКОВ) — 20 юли е Международен ден за солидарност с Виетнам, ден за борбата за прекратяване на американската агресия. Този ден съпада с 15-та годишнина от подписването на Женевските споразумения, с които през 1954 година се сложи край на 8-годишната колониална война. За да спасят сайгонския марioneен режим, обкръжен от стени на народната ненавист, САЩ нахлуха в Южен Виетнам с половинмилионна армия и предприеха агресивни действия срещу Демократичен Виетнам.

Успешната борба на виетнамските патриоти, както бе подчертано на Международното съвещание на комунистическите и работническите партии, показва, че народ, който последователно

се бори против империализма за своята свобода и не зависимост и на цялото страна стои Съветският съюз, всички социалистически страни и миролюбивите сили от цял свят — такъв народ е непобедим.

ДЕКЛАРАЦИЯ НА ПОЛИТБЮРО НА ФРЕНСКАТА КОМПАТИЯ

ПАРИЖ, 18 юли (ТАСС) — Мирното уреждане на виетнамския проблем предполага пълно и безуслово изтегляне на американските войски от Южен Виетнам, се казва в декларация на Политбюро на Френската комунистическа партия, публикувана във връзка с 15-годишнината от подписването на Женевските споразумения за Виетнам.

В декларацията се подчертава, че САЩ водят престъпна война срещу Виетнам, като потъпкват правата на виетнамския

народ на независимост, суверенитет, териториална цялост и национално единство.

Френската комунистическа партия уверява виетнамския народ в своята пълна солидарност. В УЩЪРБ НА АМЕРИКАНСКИТЕ ДЕЦА НЮ ЙОРК, 18 юли (ТАСС) — Хиляди деца и юноши заедно със своите родители изпълниха тези дни улиците на Детройт, за да протестира пред федералните и местни власти против намаляването на детските фондове за обществено осигуряване. Шатът Мингян е един от онези райони на САЩ, където в процентно отношение има най-голям брой нуждаещи се деца, лишени от помощ по бедност. Такава помощ там получава само 18 от всеки 10 000 деца, затова Мингян, Арканзас и редица други щати ги наричат „щати на измамените деца“.

Със светлината на осемнадесет ярки звезди

(Продължение от 1 стр.)

А отрядът не бързаше за Дол на Оряховица. Там действаха крепки сили. Другаде имаха нужда от смелите орли. . . Но вечерта родното гнездо ги прие. Неповторимата радост от победата се дивна неудържимо като водопад. Площадът изведнаж отесня. Хората се притискаха, бълскаха се един о друг. Всеки искаше да докосне снажите рамене, да вдъхне от мира са на есенна гора и барут. Не се разбира как силни ръце подхвърляха нагоре младите опънати като струна тела. Несвикнали са толкова радост, тези иначе сурави и твърди мъже, се усмихваха стеснително и вдигаха юмруци за поздрав. После площадът изведнаж утихна.

— Николай Ирибиджаков! — чува се гласове и всички впериха поглед в младия партизанин, покачил се на донесена му от някъде маса. Започваше първият свободен митинг в Долна Оряховица.

ПОКЛОН ПРЕД ДИВНИЯ ИМ ПОДВИГ

Но радостта не можа да потопи парещата болка по загиналите. 18 свидни синове на Долнооряховската община не се завърнаха при своите. Подвигът им остана да греє светъл и чист като Зорницата пропращай пътя на слънцето. Този ден Долна Оряховица падна на колена, за да стори дълбок поклон на тези, които раздаваха себе си до сепия си дъх. На тържествената проверка в топлата септемврийска вечер далак отекнаха имената им. . .

ИВАН ПАУНОВ — роден през април 1899 година. Активният участник в Септемврийското въстание, закаленият боец на Партията, безстрашният командир на интернационалния батальон „Георги Димитров“ загина далече от своята родина през 1937 година. Падна край Мадрид „българският Чапаев“.

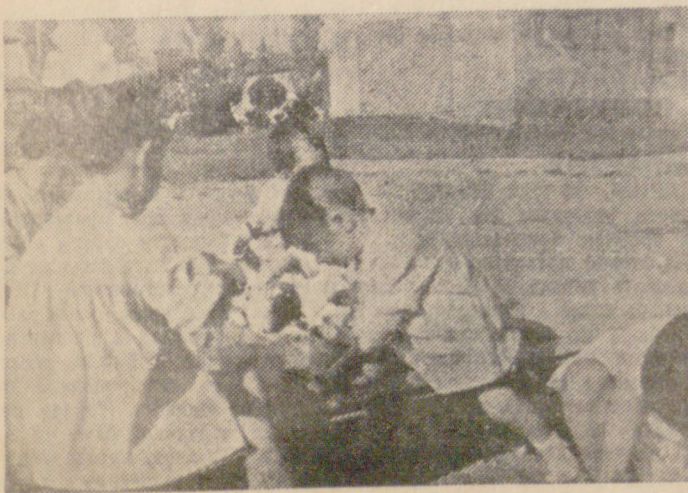
ИВАН ЧУШКОВ — той ги предвиждаше, той ги подготвяше тези дни на борба и проверка на народните сили, но не ги дочака. Арестите, инквизициите, затворите във Велико Търново, Сливен, Плевен отнеха здравето на секретаря на Централния комитет на РМС. Август 1940 година престана да тупи едно младо, неспокойно сърце.

ХРИСТО КОЗЛЕВ — на 7 януари 1944 година сепия класът на талантливия поет, прекърши се ръката на художника, бе затворил очилубеният актьор на долнооряховската млада публика. Умря този, който сложи началото на ремсовата организация в селото, който прекреси най-хубавите години на младостта си по затворите, умря преданият комунист, членът на Окръжния комитет на Партията, опора на партизанското движение в окръга.

ТОДОР МОЛЛОВ — и днес живее в сърцата на долнооряховчани светлият образ на безстрашния командир на Свищовската партизанска чета. Млад тръгна той по пътищата на борбата. На 16-годишна възраст вече бе в редовете на борческия РМС. Весел по характер, буйен по темперамент, смел и съобразителен той бе любимец на младежите в селото, в отряда. Но в един топъл юнски ден на 1944 година вражески куршум удучи високото, умно чело на героя, члена на Окръжния комитет на РМС.

БОРДАН МАРКОВ — един кален боец, минал през затвори, едно пламенно сърце посрещна стотиски смъртта в епичната битка на Тасладжа.

ДИМИТЪР ЗАРЗАЛИЕВ — любознателността, търсенето на истината и правдата в прогресивната литература го отведоха от казармата в затвора. Пет години изпитание, пет години затвор даяна на идеите, за да излезе по-силен и по-здрав в борбата. Един летен дъждовен ден на 1944 година дълго рони бисерни сълзи над пресния гроб на героя-партизанин.

Щастливо детство

Свидни са образите на героите, загинали в антифашистката борба

ПЕТЪР РИЗОВ — помръкнал един светъл поглед, загасна една усмивка в оня ноемврийски ден на подло предателство. Куршумите бяха малко, но върнаха ги отпрати към врата. За себе си остави един, за да остане вечно верен на партизанската клетва.

ПЕТЪР КЪРЧЕВ — дали в родното село, дали в тукания партизански отряд или другаде — комунистът навсякъде е комунист. И Петър не избора. В партизанския отряд „Бенковски“ той бе смел отделен командир. Бе тежките рани, получени в жестока престрелка с врага, а силната воля не отвори устата на мъченика. За врага той остана един от многото безименни синове на Партията.

НИКОЛА МУСЕВ — далеч от близки и другари на 28 август 1943 година падна прозван край Панагюрище тихият и скромен син на Долна Оряховица. Партизанският закон: „Никога жив в ръцете на врага!“ не можа да приложи за себе си ина че съобразителният отделен командир. Коварна засада, а после нечуван мъченик и безкрайният въпрос: „Къде са другите?“. Но устините не отрониха ни дума.

ИЛИЯ И ГЕОРГИ ХАДЖИЕВИ — братя по рождение, братя по идеи и по съдба. Предателският съюз: „Тука са!“ покоява на 21 януари 1944 година двата живота. Баба Мария Хаджеева загуби завинаги двамата си сина-соколи.

ГЕОРГИ АВРАМОВ — весел и жизнерадостен — такъв е бил Георги и в суровите условия на партизанския живот. Не се стъпва си и в неравната Тасладжанска битка. Но вражият куршум достигна самоотвержения боец.

ПАУН ДЖИПОВ — неговият дом бе една топла стая, един сигурен подслон за редови членове и ръководители на Партията. Той поделеше залъка си, за лагаше себе си и семейството си, за да отгледат спокойно партизаните, да вземат верно решение ръководителите. Дочка сво бодата, но не живя в свободни дни. Случайност или коварство по преиснаха младия живот.

БОРДАН ГАЙДАРОВ — из белели са снимките по стените на бащиния му дом. Но от един портрет вечно се усмихва едно младо, приветливо лице. То ни кога няма да остаре. Двадесет годишните са символ на красива та младост.

СТЕФАН ГЕЧЕВ — той е връзка и ярка излиза на братството между борческия РМС и Съюза на младите земеделци в селото. Фашистката полиция искаше да научи много неща от него. Но не успя. Дръзкият момък се изгряна от лапите, но не можа да достигне отряда. . . Падна пронизано едно сърце.

ДИМИТЪР ДИМИТРОВ — направо беговските младежи се възвяха в партизанските колонии в първия ден на Свобода. Не съгледаха никъде своя любимец. Двадесет дни преди

чканния изгрев, той остана там, в горите, като несменен часовик. Храбър, ловък и съобразителен, замесен-четният командир водеше партизаните по неуловими пътеки, носеше на ръце ранени те. Забравил за себе си, той раздаваше младостта си до последния си дъх.

СТОЯН ХАРИЗАНОВ — „Жив уловен и зверски убит“ — тази жестока истина достигна още на 11 юни 1944 година до родителите на Стоянчо. Но те не вярваха. Не искаха да вярват, че техният единствен чедо го няма. И досега чакат дивно се завърне наплетият момък, да се усмихне и прегърне старчески те рамене.

СТОЯН МИНЧЕВ — младата му кръв първа попи в нажежената земя на Тасладжа. Юношеските уста едва промълвиха: „Другарю командир, убиха ме!“ Но не беше вълн. То беше зов да се отмъсти за пречупения по лет на младостта.

Дълга е тишината. Имелата са много. Подгънатите колени тръпнат, но никой не повдига глава. За всеки герой има не едно тъжно сърце и не една топла сълза.

С УПОРИТОСТ И ДЪЛБОКО УБЕЖДЕНИЕ

Не минаваше вечер комунистите да не се съберат в клуба. Новият живот поставяше своите въпроси. Но един от тях беше основата на разговорите: как ще се стопанисва занаярде земята? Опитът на съветските колхозисти не беше чужд. Мечтата за кооперативно обработване на земята беше една от най-съкровени. Колко пъти на нелегални събирания и конференции говориха как ще сричат синорите, как ще заработят хората заедно, за бравилни кавги и обиди за една бразда. Но едно е в мечтите, друго е в живота. Не можеше да стане изведнаж. Трябваше пример. На него се решиха 24 души — най-убедените, най-ентузиастичните. Само три месеца след срещата на Свободата те сложиха основата на кооперативното стопанство. В музея на село има една снимка, която не може да се отине равнодушно: малка стайка, излъгана от пръти, измазана с кал. Това е било и „капцеларията“ на стопанството и „бюковесте“ за малките прасета. Тъй започнаха първите от нищото. И земя дори нямаха. Отпусна им 400 декара от общинската мера в Лисковец. Ей тъй, с голи ръце дете се казва, тръгнаха да обработват земята, да правят зеленчукови градини, че и ранни зарезавати да изкарват. Януарските студове уплашиха някои от най-смелите. От танаха само 15 души — от упорити — по-упорити. „Не с оръжия воювахме, живота си залагахме, а сега да се предадем? Не!“ — казваха. Намеиха на чин, докараха откъде мотор за поливане „експроприираха“ един богат газда от Драганово и тракторът му за пори кооперативните ниви.

Една удивителна упоритост, едно дълбоко убеждение хвърляше тези хора в непосилен труд. Много важни бяха резултатите от тази първа година. От тях за висеше ще се върви ли напред. 2.40 лева на трудовен, по едно прасе и паревина за изхранването му не изглежда много сега, но тогава това заплашане върна разколебаните, доведе още 127 нови кооператори, увеличи земята на 3000 декара. Следващата година по полата и градините шетаха бригади и звена — нови, невиджани досега форми на организация на труда, бобо темше лъскав, току-що излязъл от завода трактор, изпратен в

отговор на новогодишна поздравителна телеграма чак от Съветската страна по поръка на Кремъл. Вярата укрепаване, силите растяха.

1950 година беше преломната. Само за два дни в управлението на стопанството се получиха 1200 заявления. Пет години след първата кооперативна бразда всички селяни бяха поели вече новия път.

За скоро време кооператорите придобиха доста опит, натрупаха знания. Добивите растяха, доходите се увеличаваха. Но така стана, че хората не искаха да мерят успехите си с мярката на учредяването. Мислите бяха отишли напред. Понятията централизация, специализация на производството добиваха все по-реален смисъл, налагаха се с упорита настойчивост. Уж машините бяха вече много, а нещичко в организацията не достигаше, сякаш блоковете се смалиха. Поискаха кооператорите да се освободят от капризите на природата. Янтра чак сина лента препазва откъска равнина та. Вода колкото щеш, а земята суша, напукана. Да не жажда водата до всеки блок, до всяка култура, като че ли силите не достигат.

Партията затова е комунистическа партия, че умее-вярно да пренемава обстановката и с бачинска, мъдра ръка да напраща силите там, където е необходимо. Есента на 1958 година линията бе дадена — обединяване. Огледаха се долнооряховчани: с кого най-много им прилича да съединят сили? Ей ги Писарево и Върбица са на хвърлят от тях. Чужд човек трудно може да различа откъде започва землицата на едините и къде свършва на другите. А с борческата Брегвица ги свързваше общата борба на съпротивата. Не можаха да не поемат подадена та ръка и на Горски Долен Тръмбеш. Така се роди голям, стегнат кооператив, който се разположи върху 62 000 декара об работваема земя. И дойде време то на изворите и напоителните канали, на модерните животновъдни сгради и ремонтните работилници, на квадратно-гнездовата сграда и уредените зеленчукови градини. Това чуло строи телно време! Един небивал полет на идеи и широк размах на действия.

„Лесно им е сега на младите — казват по-възрастните кооператори. — Машините им машини — модерни, практични, торове и препарати — най-различни, сортове — от родовете по-розови, а вода — в изобилие. Завържат крачките и дъждът за ръкват над блоковете.“

Има голяма истина в думите на учредителите. Материално-техническата база на кооператива е пораснала стократно. Но те забравят едно, че тогава получаваша по стотина килограма пшеница, паревина и слънчоглед от декара, по 1500—1600 килограма захарно цвекло, дояха по 450 литра мляко от крава, кокошки те даваха по 60—70 яйца в годината. А сега на тия млади хора добиват от 350 килограма пшеница, 460 кг паревина и 5000 кг захарно цвекло от декара се вижда недостатък. Животновъдите вече гонят 4000 литра мляко от крава, достигат 210—220 яйца от кокошка. Това наистина са гигантски крачки напред. Но стремежът сега е: све товно равнище по добив, по производителност, по себестойност, което по същество е качествено нов етап в развитието на селското стопанство. Ето къде е трудността за младите. Всяко време си поставя своите задачи, изисква нова, самоотвержена армия, стремителна, неспокойни хора.

Понесли идеите на същите борби, днес трудещите се в Долнооряховска община са отново на шурм в бъдещето.

Петранка ДИМИТРОВА

Документ от съпротивата

във Великотърновски окръг

По страниците на в. „Масовик“ от преди 25 г.

Последните месеци на монархофашисткото господство в България са наситени с политически и революционни събития, които определят историческата съдба на българския народ.

Багряновото фашистко правителство, дошло на власт на 1 юни 1944 година, имаше за цел да закрепи разклатените устои на българския фашизъм и да го монне на своя господар — Хитлер, като ликвидира революционното движение в България. Първите стъпки на Багрянов-разкря антинародната същност на неговото правителство, незначително от демагогските речи и обещания, имащи за цел да заблудят народните маси.

Трудещите се от явния окръг изпитана на гърба си предестината на Багряновата „демокрация“.

Още през месец юни Окръжният комитет на Партията се зае да разобличи правителствената демагогия и да предпази народа от заблуждения. Разобличавайки антинародния, фашистски характер на Багряновото правителство, той зове народа на борба за неговото смъкване и за установяване на народнодемократична власт. През месец юни 1944 г. нелегалният орган на Окръжния комитет на БРП в „Масовик“ публикува статия под заглавие „Да срием Багряновото правителство“, в която между другото четем:

„Багрянов дойде на власт след една от най-българските министерски кризи в нашата политическа история. Това не е случай. Под ударите на външните събития и народната борба държавно-политическата криза у нас се задълбочи толкова, че резентите едва след месец и половина намериха кандидат, който да състави кабинет.“

... Притиснати, раздрусани от събитията, Багрянов и Багряновци с маневри търсят „изход“, но не толкова от войната, колкото от държавно-политическата криза. . . Те забравят, че днес има един път на излизане — пътят на Отечественофронтовската демокрация. Той води през трупа на фашизма. . .

... Багрянов си разкри картите сам. Народът от Търновски окръг не се заблуждава във фашистката природа на неговото управление. За това има неопровержими факти: Багрянов — Станишев провеждат с остервенение блокадата на отряда в Стражишко-Теофосевските гори. . . В Свищовският народът не помни такива погроми дори през най-черната реакция на Цан

ЗА ЧИСТ И СПРЕТНАТ ГРАД

Изпълнява ли се девизът „Все ки кът от старопрестолния град Велико Търново — китна градина!“? В този смисъл бе и апелът на ръководните органи на окръга, издигнат преди години на общоградски събирания. Това обществено задължение се поставя и на общоградски събирания и сесии.

Велико Търново е бил и си остава желан обект за екскурзия и отдах на безброй гости от страната и чужбина. Досегашните традиции, поставените огромни по мащаб задачи за възстановяване и изграждане на града предизвикат той да стане още по-красив и очарователен. От нас зависи да го направим чист и спретнат пред очите на всеки посетител. Наред с големите планове, по силите ни е да поддържаме улиците, градините и площадките идеално чисти и в образцов вид.

Имам предвид един закамарен кът, много близък до Градския народен съвет. Става дума за мястото в задната част на Окръжната библиотека и Окръжния исторически музей. На първа поглед мястото има вид на градинка — трева, дръвчета, зеленина. Но ако се взрех край величествената културна сграда и в хубавия тротар, ще видим доста смет и дреболни, дори камъни, които стоят там от години. А пейките изчезнаха още миналата година. Изчезват и парчета от детските люлки.

Нима хигиенните органи и „Паркове и градини“, които старателно се грижат за градината пред Градския народен съвет, не могат да надзират на обрватната страна и да й придадат шо-годе приличен вид? Защото понякога посетителят от най-незначителните неща съли за утвърденото хубаво име на любимия ни град.

Имам предвид един закамарен кът, много близък до Градския народен съвет. Става дума за мястото в задната част на Окръжната библиотека и Окръжния исторически музей. На първа поглед мястото има вид на градинка — трева, дръвчета, зеленина. Но ако се взрех край величествената културна сграда и в хубавия тротар, ще видим доста смет и дреболни, дори камъни, които стоят там от години. А пейките изчезнаха още миналата година. Изчезват и парчета от детските люлки.

Нима хигиенните органи и „Паркове и градини“, които старателно се грижат за градината пред Градския народен съвет, не могат да надзират на обрватната страна и да й придадат шо-годе приличен вид? Защото понякога посетителят от най-незначителните неща съли за утвърденото хубаво име на любимия ни град.

Имам предвид един закамарен кът, много близък до Градския народен съвет. Става дума за мястото в задната част на Окръжната библиотека и Окръжния исторически музей. На първа поглед мястото има вид на градинка — трева, дръвчета, зеленина. Но ако се взрех край величествената културна сграда и в хубавия тротар, ще видим доста смет и дреболни, дори камъни, които стоят там от години. А пейките изчезнаха още миналата година. Изчезват и парчета от детските люлки.

Нима хигиенните органи и „Паркове и градини“, които старателно се грижат за градината пред Градския народен съвет, не могат да надзират на обрватната страна и да й придадат шо-годе приличен вид? Защото понякога посетителят от най-незначителните неща съли за утвърденото хубаво име на любимия ни град.

Имам предвид един закамарен кът, много близък до Градския народен съвет. Става дума за мястото в задната част на Окръжната библиотека и Окръжния исторически музей. На първа поглед мястото има вид на градинка — трева, дръвчета, зеленина. Но ако се взрех край величествената културна сграда и в хубавия тротар, ще видим доста смет и дреболни, дори камъни, които стоят там от години. А пейките изчезнаха още миналата година. Изчезват и парчета от детските люлки.

Имам предвид един закамарен кът, много близък до Градския народен съвет. Става дума за мястото в задната част на Окръжната библиотека и Окръжния исторически музей. На първа поглед мястото има вид на градинка — трева, дръвчета, зеленина. Но ако се взрех край величествената културна сграда и в хубавия тротар, ще видим доста смет и дреболни, дори камъни, които стоят там от години. А пейките изчезнаха още миналата година. Изчезват и парчета от детските люлки.

Имам предвид един закамарен кът, много близък до Градския народен съвет. Става дума за мястото в задната част на Окръжната библиотека и Окръжния исторически музей. На първа поглед мястото има вид на градинка — трева, дръвчета, зеленина. Но ако се взрех край величествената културна сграда и в хубавия тротар, ще видим доста смет и дреболни, дори камъни, които стоят там от години. А пейките изчезнаха още миналата година. Изчезват и парчета от детските люлки.

Имам предвид един закамарен кът, много близък до Градския народен съвет. Става дума за мястото в задната част на Окръжната библиотека и Окръжния исторически музей. На първа поглед мястото има вид на градинка — трева, дръвчета, зеленина. Но ако се взрех край величествената културна сграда и в хубавия тротар, ще видим доста смет и дреболни, дори камъни, които стоят там от години. А пейките изчезнаха още миналата година. Изчезват и парчета от детските люлки.

БРИГАДИРСКО ЛЯТО—69

ДОСТОЙНИ ПРОДЪЛЖИТЕЛИ

През тези дни усиления на младежите и девойките от общинската комсомолска организация в Джулюница са обединени под девиза „Комсомолски дар за победата“. Конкретна изява за техния стремеж да дадат всичко, на което са способни, за достойна среща на четвърт-вековния юбилей сега е Бригадирското лято. И когато говорим за първите трудови успехи на изградените пионерски и средношколски бригади не бива да отминаваме предварителната подготовка, която извърши Общинският комитет на Комсомола. Бяха уточнени обектите, на които ще се трудят бригадирите, броят им, приети бяха показатели за водене на съревнование.

Сега пионерите подготвят домати за износ. Най-малките бригади са организирани в две бригади — едната е към потребителната кооперация в Горско Ново село, а другата — към ДСП „Булгарплод“ — Джулюница.

В село Сливница бе създадена средношколска бригада, която помага на кооперативното стопанство. И тук младежите и девойките дават своя дял за намереното извършване на полските работи.

Всички с труда си и разнообразие прояви в извършеното време доказват, че са достойни продължители на славните бригадирски традиции.

Стоян ЖЕКОВ

Съветско списание за групата на Мао и американския империализъм

„Националистическият курс на групата на Мао Цзе-Дун се прикрива не само с фашистки „антиревизионистки“ лозунги, но и с лъжесловословни „антиимпериалистически декларации“, и по-специално със словесни напади срещу американския империализъм“, се казва в статията на О. Никаноров „Група на Мао и американският империализъм“, публикувана в юлския брой на сп. „Мировая экономика и международные отношения“.

Анализирайки отношенията на групата на Мао Цзе-Дун към американския империализъм, авторът пише, че като се изолира от главната опора на антиимпериалистическите сили — социалистическата общност, Пекин „се ръководи не от целите на борбата срещу империализма, а от свои користи, великобуржуазни интереси за разширяване сферата на влияние и контрол на Пекин в Азия.“

„Систематичното саботиране на външнополитическите действия, които предприемат СССР и другите социалистически страни за защита интересите на световния социализъм, революционното движение и световния мир, политиката на разкол и дезорганизация на комунистическото и освободителното движение, се казва в статията, ето това са действията на Пекин, от които последните бързат да се възползват американските империалисти.“

„Като пречи на създаването на общ фронт против агресията във Виетнам, пише авторът, ръководството на КНР в същото време съвсем не мисли за непосредствено съблъскване с американския империализъм, а води с него сложна политическа игра, в която на виетнамския народ се отнежда ролата на обект на великобуржуазната националистическа политика на Пекин.“

Като припомня, че в хода на китайско-американските преговори, които в продължение на много години се водят от посланиците на двете страни във Варшава, фактически са били изработени своеобразни „правила на играта“ между КНР и САЩ,

Петър ПЕТРОВ

които по своята същност се свеждат до това, че пекинските лидери общава да се въздържат от включване във виетнамската война при каквато и да било ескалация от страна на САЩ, ако тя не засегне непосредствено територията на КНР, авторът пише: „Каквито и словесни заплахи да се отправят по адрес на американския империализъм от страна на пропагандната машина на Мао Цзе-Дун, целият ход на войната във Виетнам убеждава военнополитическото ръководство на САЩ, че Китай спазва „правилата на играта“.

„Външният „антиамериканизъм“ на пекинските управници, се казва в заключение на статията, няма никакво отношение към истинската антиимпериалистическа борба. Главната насоченост на курса на групата на Мао Цзе-Дун — това е борбата против Съветския съюз, против цялата социалистическа общност, против световното комунистическо и освободително движение. Продължаването на този авантюристичен курс нанася вреда не само на антиимпериалистическата борба на всички революционни сили, но и означава нови беди за китайския народ, води след себе си до пълен откъсване на КНР от световната социалистическа система, отслабва нейната позиция пред лицето на американския империализъм.“

„Като пречи на създаването на общ фронт против агресията във Виетнам, пише авторът, ръководството на КНР в същото време съвсем не мисли за непосредствено съблъскване с американския империализъм, а води с него сложна политическа игра, в която на виетнамския народ се отнежда ролата на обект на великобуржуазната националистическа политика на Пекин.“

Като припомня, че в хода на китайско-американските преговори, които в продължение на много години се водят от посланиците на двете страни във Варшава, фактически са били изработени своеобразни „правила на играта“ между КНР и САЩ,

Средношколска бригада в Асеново

С настъпването на летните дни в с. Асеново се завърнаха средношколците. Благодарение на добрата организаторска работа на Общинския комитет на Комсомола в селото бе формирана местна средношколска бригада, която оказва помощ на кооперативното стопанство. Под ръководство на Донка Георгиева и Петър Кръстев младите бригадирци са ангажирани дават своя скромен принос в борбата на целия български народ за достойна среща на славната 25-годишнина на социалистическата революция в България.

Петър ПЕТРОВ

СП „Комунални услуги“—Велико Търново ТЪРСИ

Строителни бояджии от IV до VII разред
Водопроводчици — IV и V разред
Дърводелец — V или VI разред
Строителни работници — от III до VII разред.
Извозвачи на смет
Заплащане по сделно-разредната система. Справки при „Личен състав“ на предприятието.

Пред събора на първенците-строители в Дряново

За големия празник

Комунистите в ДСУ „Пътни строители“ пред юбилейната годишнина • Сървенованието в чест на празника • Плодовете на многофакторното заплащане

Основен проблем, който стои пред нас — строителите на пътя, това е преди всичко изпълнението на плана и обещанията, висококачествено строителство при ниска себестойност и предсрочен пуск на обектите в експлоатация.

Изхождайки от това партийното бюро поставя за разглеждане основните въпроси, от които зависи постигането на крайната цел. От началото на годината на събрания ние сме разглеждали например такива проблеми: състоянието на пусковите обекти и качеството на строително-монтажните работи, резултатите от комплексните изследвания и критичния анализ; приложението на многофакторното заплащане и др. Изслушахме доклад за комсомолската работа, мероприятията за подобряването и др.

Още в началото на годината партийната организация излезе с призив към работниците, механизаторите, инженерите, техниците и служителите в управлението за поемане на обещанията в чест на славния 25-годишен юбилей на социалистическата революция. Той бе разгледан на бригадни и обектови събрания. Поеха се задължения далеч по-големи от заложените в призива.

Много положителни резултати има когато ръководителите други от управлението посещават по-често работниците и техниците на обекта. Системи е при нас в понеделник преди обяд да се проведе съвещание и инструктаж на ръководните кадри, след което те заминават по обектите. На основните обекти често отиваме цялото оперативно бюро, заедно с началниците на отдели. Тук с обектовото ръководство решаваме всички въпроси на място. Това, разбира се, не изключва правото ни, когато забележим че на някой обект е настъпило отпускане, да доведеме неговото ръководство в управлението и му потърсим отговорност. Така например на 17 юни проведохме среща с техническите ръководители и председателите на профкомитетите от всички обекти. Беше направен много задълбочен анализ на партийната, профсъюзната и стопанската работа за изпълнение на плана и обещанията.

Друг важен въпрос, на който партийната организация отдава сериозно внимание, е социалистическото съревнование, което води до организационно, икономическо и политическо издвигане на колектива и повишаване рентабилността на предприятието. Освен моралните стимули тази година сме предвидили в колективния трудов договор и 12 000 лева за материални награди. За първенците в съревнованието сме предвидили освен парични и предмети награди, екскурзии до СССР, ГДР, Румъния и др. Съревнованието при нас се отчита ежесмесно по бригади и обекти. Излъчват се ударници, отличия, най-добри в професията. Всяко тримесечие в управлението се връчват преходните червени знамена и награди на първенците.

Какви са резултатите досега? Комплексните изследвания и критичният анализ ни показа, че производствените фондове на предприятието нараснаха в резултат на което строителното производство се насити с нова високопроизводителна техника. Производителността на труда на един работник в строително-монтажните работи нарасна от 6600 лева за 1965 г. на 11 660 лева през 1968 г. Сега разполагаме

с три пъти повече основни фондове. Пеналбата от 140 000 лева за същия период нарасна на 580 000 лева и пр. Нарасна производителността на труда, а наред с това и работната заплата — от 1020 лева на 1486 лева за същия период.

Критичният анализ ни показва също, че досегашната система на заплащане на труда вече е остаряла и въвеждането многофакторното заплащане. Пионери и тук станаха пак бригадите за комунистически труд на Колю Ив. Симеонов, Михо Петров, Михов, Цветан Джамбазов. За месец май ние достигнахме 81 на сто заплащане на труда по многофакторната система в резултат на което работниците получиха премия в размер на 1865 лева и работната заплата. Подобно е положението и със заплащане труда на механизаторите и шофьорите, които за първото тримесечие получиха премия в размер на 1717 лева. Но други са санкционирани за неизпълнение на плана в размер на 784 лева.

Приложението на многофакторното заплащане ни помогна за укрепуване и на трудовата и технологическа дисциплина. Техническото е сведено до 0,15 на сто, а качеството на строително-монтажните работи далеч се повиши.

Колективът на ДСУ „Пътни строители“ в чест на славния 25-годишен юбилей ще изпълни плана за деветмесечното.

Тодор КИРОВ
зам. парт. секретар в ДСУ „Пътни строители“ — Велико Търново

На разширението на МЗ „Първи май“ — Полски Тръмбещ работят младите строителни работници Милко Николов и Васил Недялков. Те изпълняват дневните си трудови норми над 180 на сто.

Ся: Н. КАЧАКОВ

ОПРЕДЕЛЯНЕ НА НАПРЕЖЕНИЕТО

— Физиките имат различни прецизни уреди и апаратури, но те не могат да измерят строителното напрежение. При нас е като на фронта — винаги неспокойно, винаги в атака. . .

Приблизително такива бяха мислите, които сподели с мен помощник-техническият ръководител Иван Николов.

То не беше само една сутрин или ден. Няма и да бъде, защото всеки, който е избрал за своя професия строителството, знае, че тук за спокойствието място няма. . .

В края на юни на обект жилищен блок „Ст. Караджа“ се събраха няколко бригади — мазащи, мозайкаджии, бояджии. Обектът бе пусков за първото шестмесечие и често в най-ранните часове на деня тук вече се разпореждаха технически ръководители, административният отговорник, а понякога и началникът на Стройрайона. Работниците чувстваха голямото внимание и работеха с ентузиазъм. Тон, разбира се, дадоха младите.

Мозайкаджийската бригада на Иван Ангелов по възраст бе най-младата на този обект, но ето какво каза за нейната работа административният отговорник Илия Цивнев:

— Работеха с желание момчетата. На всички трудови инициативи се отзоваваха с готовност и завършиха работата си качествено и в срок. . .

Не могат да не бъдат доволни от такива думи младите мозайкаджии Панайот Панайотов, Христан Ангелов, Стефан Йорданов. Макар че Панайот каза в такива случаи: „Е, не сме направили кой знае какво. . .“

— Хубаво е, че не се главоза

майват тия момчета — слушах да говорят по техен адрес по-възрастните строители. . . От скромния човек непременно ще стане добър майстор. . .

На обект „Ст. Караджа“ работеха и бояджии на Злати Николов и фаянсджии Русан Георгиев и Георги Илиев, и още много работници. Тук работи не отлъчно мазаческата бригада на Иван Ганев. Не беше никак лесно на Пенка Ганева, Стефан Иванов и Исф Мехмедов да се справят с многото квадратни метра мазилка. Някъде задираният бе изкривена, налагаше се своевременно поправка на различни детайли. . .

Голямото напрежение имаше своите плюсове и минуси.

— За пръв път се преместват на нов обект и веднага започват работа.

Паркетчиата Георги Костади-

нов може би малко преувеличава, но бе много учуден и доволен, когато техническият ръководител на довършителната група Иван Димов и Ганка Христова изнесоха сами паркета на етажа, където се работеше. А главният технически ръководител Ангел Донев и неговият помощник Иван Велков, намират за съвсем естествено това — през тези дни също имаха много работа.

Строителните работи на петте пускови обекта са завършени, планът е изпълнен с чест. Но напрежението продължава да расте. . .

В Стройрайон — Павликени работят много сърцати хора. Един от тях е техническият ръководител Румен Гавраилов. Когато го запитах как „възрази“ работата при него, той обикновено каза: „Добре е, работим. . .“ Едва на самия строеж на обект МЗ „Заря“ човек разбира колко ежедневен труд и напрежение се крият зад спокойните му думи.

Строителите от комплексната бригада на Станислав Шомев монтират покривните конструкции на главния корпус на завода. На десетина метра от земята хората спокойно се движат по стоманените греди. Свикнали са с височината и заварчиците Димитър Якимски и Стоян Цветанов, и строителите, които правят замазката на покрива.

— Вече са излезли фундаменти те на къщите — каза ми помощник-техническият ръководител Иван Пенчев. До края на годината сигурно ще се пусне парата, което ще ни осигури спокойна работа и през зимата. . .

На обект МЗ „Заря“ често замръкват и работниците, и техническото ръководство. Това е един показател на напрежението, който не може да бъде пренебрегнат при неговото определяне.

Обектът „Птицекомбинат“, където сега работят строителите от бригадата на Иван Колев Иванов, е разположен на 2-3 км от Павликени в сред дъскотските гори.

— При нас трудностите са свързани преди всичко с отдалечеността на строителната площадка от града — каза ми младият технически ръководител Пенчо Русанов. — Но нашият домакин Христофор Минчев е деец и упорит човек, а строителите са все стари и опитни майстори. . .

Неговата мисъл доразви бригадирът Ангел Андреев, който със своите хора работи на обектите на Машиностроителния завод: — Трудности има най-различни, но аз съм уверен, че ще ги преодолеем. С хората от моят бригаден съм решил да предадем в чест на 25-годишния юбилей на Свободата под-обект „Склад за формовъчни материали“, който сега е в основни. . .

По строителните площадки в Павликени работят много хора, които биха ги казали същите думи. Добре обмислени, твърдо изговорени думи, подкрепени с упорита и съзидателна работа. . .

Познавам тези мъже и вярвам в техните думи.

Йордан ВЕЛИКОВ

Изгодата от безкондукторното пътуване

И по извънградските линии на Великотърновския клон — без кондуктор • Добра инициатива, но неосъществена докрай

Въведено от близо година вече безкондукторно таксуване в автобусите, обслужващи градските линии във Велико Търново, показва безспорните си предимства. Преди всичко то спести на пътниците някои неприятности, които неизбежно се появяваха в отношенията с персонала на автобусите. От друга

страна, то улесни предприемачите, като ги избави от голямото затруднение — недостига на кондукторски кадри и невъзможността по тази причина да се използват пълноценно наличните автобуси. Не е без значение и фактът, че с намаляването на персонала бе постигната и известна икономия.

Успешното експериментиране на този нов начин на работа в Елена и Велико Търново бе предпоставка за разширяването на мрежата на безкондукторното движение на автобусите и за извънградските линии. Това бе направено първо в Еленския клон, а отскоро и във Великотърновския — в района на града.

Както става с всяко ново начинание и това е съпроводено от някои недостатъци, които с общите усилия на автобусните работници и на пътниците ще бъдат преодолени. Ръководството на ДАП „Пътнически автобуси“ се стреми в разговори и с шофьорите, и с пътуващите да изясни слабостите, за да бъдат отстранени своевременно. Въпросът за продажбата на билетите вече е уреден — в няколко селища като Килифарево и Дебелец са открити специални пунктове за тази цел, а в останалите села пътниците могат да се снабдяват от търговските обекти. Предстои решаването и на още едно затруднение — сложната комбинация от билети, която затруднява пътуващите в периферията им. Уточнява се и таксуването по линията Велико Търново — Дебелец, за да се избегнат несъответствията, както и разписанията на автобусите за някои селища, т. е. съобразяването им с нуждите на жителите им.

Всъщност, най-голяма трудност възниква за селата, където се движат автобусите и на Великотърновския, и на Горнооряховския клон на ДАП, тъй като едините са без, а другите — с кондуктор. И ако инициативата да се премине към безкондукторно таксуване заслужава подкрепа, ръководството на ДАП търпи упрек в този смисъл, че тя не се осъществява едновременно от двата клона. От първи октомври, според перспективите, към безкондукторно таксуване ще преминат всички автобуси в окръга, включително и горнооряховските. Но до тогава има два месеца и половина, през това време пътниците от тези селища ще имат не малко главоболия. В момента въпросът не може да се разреши цялостно, но поне някои дребни наглед, но обръквачи хората неща могат да бъдат отстранени. Преди всичко в ориентирания им за автобусите на двата клона, за да не застават с билет пред кондуктора на горнооряховски автобус или обратно — без билет в търновски.

Проверките, извършени в последните няколко дни от ДАП показват, че безкондукторното таксуване в автобусите по междуселищните линии общо взето се възприема добре от гражданите, малко са случаите на нередовни пътници. Но докато новостта стане навик у хората, разяснителната работа и на шофьора, и на контролиращия персонал е задължителна. Защото по-вечето от неприятностите сега водят началото си от незнанието на пътниците на начина на таксуване и от категоричността на контролните в изпълнението на задълженията си. А само добрата разяснителна работа ще помогне на пътниците да почувствуват безкондукторното таксуване като облекчение и за тях.

Слави НЕЧКОВ

Н. РАДЕВА

Поделение 1320 „А“

— гара Дебелец,

Великотърновски окръг,

ТЪРСИ:

1. Тенекджии — 5
 2. Изолатори — 4
 3. Ел. монтьори — 6 от V — VII разред
 4. Шофьори — 1 от III—I клас
- За справки се отнасят на телефон 23—01, вътрешен 69.

Постъпване веднага.

4—3

Първостепенна окръжна болница

„Д-р Ст. Черкезов“ — Велико Търново

ТЪРСИ

обща работници (товаро-разтоварачи) за камни — два ма души.

Желаещите да подадат молба до администрацията

Постъпване веднага.

ВЯРАТА НА КОЛЮ ФИЧЕТО

За вярата на майстора освен думите му пред Митхад паша, когато заложил главата си ако не направи моста при Бяла по „терка си“ за 700 000 гроша, говори и друг случай, добил характер на легенда.

Когато през 1877 година една войскава част на освободителите спряла в град Бяла, главният инженер към щаба се заинтересувал се излъжжи ли мостът при преминаването на тежките оръдия. Той поискал от него назовавания кмет на града плановите на моста. Отговорил бил, че няма и че майсторът го е строил направо, с помощта на въсички свещи. Това много го учудило и той запитал:

— Кой е инженерът? Жив ли е и къде живее?

— Той е уста Колю Фичето в Дряново, а сега живее в Търново — отговорил кметът.

— Веднага да се доведе!

Поканата много зарадва годинския дяло Колю, Па-

срещнали го радушно.

— Ти ли си инженерът? Ти ли направи моста? — запитал го офицерът.

— Аз съм му майсторът — скромно и стеснително отговорил дяло Колю.

Завели го при тежките мортири, теглени от три въпряга бивола.

— Виждаш ли тия топове? Мога ли да минат по моста?

— Ше минат! Ше ги удържи! — уверено отговорил старият майстор.

— С какво ще увериш, като нямаш планове, изчисления?

Майсторът се замислил за малко. Дълбоки бръчки свързали веждите му на умното чело и бавно отсякъл:

— Ваше благородие, аз ще седна под моста, а топовете нека си минат по него. С друго не мога да ви уверя.

Така майсторът свързал вярата си с цената на живота.

Иван КОИЧЕВ

Т. ЗЛАТЕВ

М. ШАЛАБЕРОВА

Борба

ВЕЛИКО ТЪРНОВО
БРОЙ 87 (2599) ГОД. XXVIВТОРНИК, 22 ЈУЛИ, 1969 г.
ЦЕНА 2 СТ.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ

ПЪЛНА ПОДКРЕПА

Вчера в просторния салон на ДИП „Васил Мавриков“ във Велико Търново се събраха членовете на партийни те организации и стопанските, младежките и профсъюзните активни на ДИП „Васил Мавриков“, ДСП „Родопи“, Градския промкомбинат, Завода за телферци, електродвигатели, ДИП „Сърп и чук“, „Първи май“, ТПК „Масив“.

Другарят Димитър Стоянов — секретар на Окръжния комитет на БКП, запозна присъстващите с работата и решенията на Международното съвещание на комунистическите и работническите партии в Москва.

Присъстващите изразиха безрезервна си подкрепа на решенията на Московското съвещание.

✓ Нашите спортисти на финала

Великотърновски окръг на 14 място в крайното класиране • Най-добри постижения — в леката атлетика • Спечелени са 15 златни, 13 сребърни и 15 бронзови медали

Третата републиканска спартакиада, посветена на 25-годишния юбилей на Свободата завърши. Упоритият труд за високо спорно майсторство, оспорвана та, но благородна борба по спортните терени стихнаха. Успехите на нашите спортисти нарекоха окръг на 14 място от всичките 36 участници с 906.60 точки след софийските и варненските дружества и Русенски, Бургаски, Софийски, Старозагорски, Сливенски и Плевненски окръзи, оставяйки зад себе си спортните със заплата подготовка от „Локомотив“ (Пловдив), Хасковски, Пернишки, Пазарджишки, Пловдивски, Ямболски и други окръзи.

Най-добро е представянето в дисциплините на леката атлетика, откъдето са завоювани 220 точки. Между атлетите от окръга се открояха юношите, следвани от девойките и пионерките. Вниманието заслужават постиженията на Светла Златева (девојки-старша възраст), която единствена покри нормата за майстор спорта на 400 м гладко бягане и за кандидат-майстор на спорта на 200 м гладко бягане, като съответно стана носител на златен и сребърен медал. Катлид-майсторката норма за хвърляне на копие покри Иван Павлов (мъже) и спечели също златен медал. Пионерката Иван

ка Христова донесе два златни медала — на 60 метра гладко бягане и дълъг скок. От юношите младшия възраст Димитър Абджиев е носител на златен медал за скок на дължина, а Ангел Денев за трибоя.

Значителни са успехите и на борците от окръга. Носители на златни медали от тях са Иван Шавов, Ламбо Димитров (мъже) и Иван Лазаров (юноши-младша възраст).

Известната наша гимнастичка Грета Ганчева и на това отговорно състезание предизвика не веднаж овации, като стана носител на 3 златни медала и на най-много точки за окръга — индивидуално. Бейхан Чакъров в спортната гимнастика завоюва 2 златни медала, а Иван Стефанов и Енчо Петров — по един.

От спортните игри най-добре окръгът се представи във волейбола с участието на 4 наши отбора на финалите.

Напрегнатите минути на състезанията са изживяни. Цифрите и фактите фиксират по своето му ръста и състоянието на спортното и физическото развитие в окръга. Предстои тяхното анализ и логично осмисляне — така необходими за концентриране на силите, за системна работа и по-нататъшно подобряване на спортното майсторство.

✓ БЛЕСТЯЩ УСПЕХ НА ПЕВЦИТЕ

Народният артист академик Петко Стайнов, председател на журито на заключителния конкурс на хорове, вокални групи и ансамбли за шклованско пее, който се състоя в Русе, завчера, обяви резултатите от този форум на самодейното певческо изкуство. За отбелязване е значителният успех, който постигнаха певческите състави от Великотърновски окръг.

Блестящи резултати за регистрираните певчески състави, които бяха удостоени със звание „Лауреат на Третия републикански фестивал на художествената самодейност“ и със златни медали. Това са смесеният и женският хор при образцово-ролно читалище „Надежда“ във Велико Търново с диригент Върбан Райгелов и Елена Пущкова, а така също и пионерският хор при училище „П. Р. Славейков“ във Велико Търново с диригент Иван Славков.

Със сребърни медали бяха отличени смесеният хор при образцово народно читалище „Напре

дък“ в Горна Оряховица с диригент Петко Касабов, пионерският хор при училище „Иван Вазов“ в Горна Оряховица с диригент Михаил Сомлев, камерният женски хор при Винарската в Лясковец с диригент Христо Андрев, мъжкият хор при читалище „Надежда“ във Велико Търново с диригент Върбан Райгелов и Елена Пущкова.

Бронзов медал получи мъжката певческа група при Винарската в Павликени с диригент Николай Бонджиев, а грамоти за отлично представяне бяха връчени на представителния женски хор при читалище „Добра надежда“ в с. Карансен с диригент Филип Филипов и на пионерския хор при училище „Н. Катранов“ в Свищов с диригент Мария Вълзанава.

За заключителния конкурс на оркестрите, който се състоя в Плевен, Великотърновски окръг бе представен от мандолинния оркестър при читалището в с. Камен с диригент Веселин Терзиев. Оркестърът бе удостоен с грамота за отлично представяне.

Гелегация на Конго (Бразавил)

В неделя гостуващата в страната по покана на ЦК на БКП делегация на Националния съвет на революцията в Конго (Бразавил) в състав Бернар Комбо — член на Националния съвет и Мишел Елена — член на бюрото и първи секретар на профсъюзите, пристигнаха в древната столица. Гостите се придружаваха от секретаря на Централния съвет на профсъюзите Стоян Стоянов.

Във Велико Търново гости-

те бяха посрещнати от Марко Минев — зав. отдел „Военно-административен“ на Окръжния комитет на БКП. Той ги запозна със забележителностите на града. Конгоанските гости разгледаха музейния кът „Първа социалистическа сбирка“. След това те посетиха ДКЗ „Мизия“ — Горна Оряховица, където подробно проучиха работата на автоматичната линия за производство на керемиди.

Тя светна... ЧОВЕК СЪПТИ НА ЛУНАТА

Лунната повърхност е покрита с прах и скални отломъци • Завърши важен и отговорен етап от полета на космическия кораб „Аполо-11“

Ню Йорк, 21 юли (БТА) — Тази сутрин в 4 часа, 56 минути и 31 секунди българско време човек, напуснал родната си планета, остави първите следи по лунната повърхност. Космонавтът Нил Армстронг излезе от лунната кабина и се спусна на повърхността на Луната.

След като вчера в 22.17 часа космонавтите Нил Армстронг и Едуин Олдрич капаха на Луната с лунната кабина, късно снощи те поискаха разрешение от командния център на полета в Хюстън да ускорят изпълнението на своята програма с около 5 часа. По нареждане на Земята в 2.42 часа космонавтите започнаха подготовката за излизане от лунната кабина. Командирът на „Аполо-11“ Нил Армстронг отвори люка на ка-

бината и пое тревния и неизвестен път от десет стъпала до лунната повърхност. През това време вторият член на лунния екипаж Едуин Олдрич наблюдаваше и снимаше действията на Армстронг. През цялото време с лампата космонавтите се поддържаха радио- и телевизионна връзка със Земята. Когато стъпи на Луната Армстронг съобщи, че е почувствувал под краката си твърда почва. Повърхността на Луната била покрита със ситен прах и на места осеяна със скални отломъци с диаметър от около 50—60 см. Нил Армстронг монтира телевизионната камера непосредствено до един от краката на лунната кабина. След слязването си на Луната той взе и постави в апаратурата си парче скала.

(Продължение на 4 стр.)

На неуморна и всеотдайна работа!

Малко дни ни делат от най-големия, очакван от всички с радост наш национален празник. Завчера в печата бяха публикувани вече лозунгите на Централния комитет на Българската комунистическа партия по случай 25-годишнината на социалистическата революция. Зад призивните думи на Централния комитет на Партията се крие величното на подвига на народа ни, героизма и мъжеството му, проявени през годините на свободата.

И ние обръщаме взор назад, вглеждаме се в настоящето и виждаме по-ясно гитанския път, с който се е развивала нашата родина през последните 25 години. Спомняме си и за първите свободни години, по-ясно изпъват в съзнанието ни заветните думи на вожд и учител на нашия народ Георги Димитров: „Ние не сме голям народ, ние сме малка държава, но ние имаме национална гордост, която почива на нашето народно единство, на нашата национална доблест, на нашия неухрижлив стремеж към по-висока култура и постоянни напредък — заяви той в речта на първоямската вечер, уредена на 27 април 1946 година. — Единството, борбата и трудът са трите стълба, на които се опираме и благодарение на които вървим, въпреки интригите на външната и външната реакция“.

Българският народ остава верен на завета на своя любим вожд и учител, първи по начертания от него не лек път. И това, което преди 25 години бе само една хубава мечта, днес е реалност, наша гордост. България, изостанала в миналото, бедна страна, днес е модерно развита държава. За четвърт век навред израснаха стотици заводи, нови села и градове.

И за никого няма съмнение, че това, което ние постигнахме за четвърт век би било невъзможно без близката, братска и безкористна помощ на великия Съветски съюз — неоскурящата опора на свободата, мира и социализма в целия свят. Затова в тези дни, когато се готвим да срещем с най-хубави дела големи празник, отправяме взор към великата съветска страна и сърдечно благодарим за помощта.

Лозунгите на Централния комитет на Партията призовават всички ни към неуморна и всеотдайна работа за изпълнение на величествената програма, начертана от Деветия конгрес и Юлския пленум на ЦК на БКП за изграждане на социалистическото общество в нашата Родина, за разгаряне с по-голяма сила съревнованието в чест на 25-годишния юбилей на свободата и 100-годишнината от рождението на В. И. Ленин.

И както досега, така и в бъдеще, нашият народ с увереност и оптимизъм ще крачи напред под ръководството на Партията към комунизма — светлото бъдеще на човечеството.

Официалните гости на тържеството. Другарят Пенчо Кубадински чете доклада

Снимка: Ганчо Стоянов

Много са прекрасните дела на хората от скелите, на онези, които дни и нощи пишат славната строителна летопис на социалистическата ни Родина. С имената на мнозина от тях са свързани биографиите на редица крупни национални общности.

Сблъхнаха се думите на мъдрия вожд и учител на нашия народ Георги Димитров, който казваше, че професията на строителя трябва да бъде най-почетната у нас.

Много даде нашата огромна строителна армия и за достойната среща на светлия юбилей на Свободата, като предаде над 700 пускови обекта — ТЕЦ „Видин“, Заводът за полиакрилен влакна към Нефтохимическия комбинат в Бургас, хидроелектростанция „Доспат-Тешел“ и др.

В неделя в Дряново дойдоха строители от цялата страна — първенците от строителството и строителната промишленост за среща с Политбюро на ЦК на БКП, по случай 25-годишнината на социалистическата революция и 170-та годишнина от рождението на самобитния български архитект уста Колю Фичето. Дряново — родният град на Фичето — не помни такъв голям празник, събрал толкова народ.

Скъпи гости на събора бяха другарите Тодор Живков,

Пенчо Кубадински, Станко Тодоров, Пеко Таков, Ангел Цанев, Костадин Гяуров, Иван Абджиев, Венелин Коцев, Роза Коритарова, Георги Боков, Сава Гановски, Марин Грашов, Екатерина Маринова, генерал-лейтенант Благой Пенев, заместник-министър, зав. отдел на ЦК на БКП, секретари на окръжните комитети на БКП, председатели на изпълкома на окръжните народни съвети, ръководители на строителни организации и проектантски институти и други.

Тържеството бе открито от председателя на ЦК на Профсъюза на работниците от строителството и строителната промишленост Минко Тодоров, след което членът на Политбюро на ЦК на БКП заместник-председател на Министерския съвет и министър на строежите и архитектурата Пенчо Кубадински прочете доклад. Той изтъкна огромната роля на строителите в развитието на нашата страна, чийто труд блясти в новите заводи, електроцентрали, язовири, пътища, курортни и жилищни комплекси и промени индустриалния пейзаж на Родина. Др. Кубадински проследи строителното дело у нас и изтъкна, че то доби голям размах и високи темпове след историческия Априлски пленум на ЦК на БКП, че и тук, както във всич-

ки области на нашия живот смеали навлизат новите прогресивни методи и строителите с чест изпълняват широката партийна програма за обновяване, че в редиците на тази огромна строителна армия от над 250 000 души израснаха прекрасни кадри, които със своята преданост към Партията и народа множат красотата в нашия живот и прославят с труда си Родината да леж зад нейните предели.

От името на Политбюро на ЦК на БКП др. Кубадински им изказа топла благодарност и изрази убеждението, че те и за напред ще разграт социалистическото съревнование и ще мобилизират силите за срочно изграждане на предвидените производствени мощности, за непрекъснато повишаване производствеността на труда, за снижаване себестойността в строителството и строителната промишленост.

По-нататък докладчикът приведе някои цифри, които красноречиво говорят за всестрания и бърз прогрес на нашата икономика, като подчерта, че сега само за два дни родната промишленост произвежда продукция, получена за цялата 1939 година, а за 25 години на родна власт промишлената продукция е увеличена 30 пъти.

В тези и други цифри е вграден трудът на тези, които из-

ЦК на БКП.

ОТГОВОР: — В момента с моята бригада работя на един цех на Градския промкомбинат на завода за горивна техника „Металургия“ и на един жилищен блок. И на трите обекта сме в график. Но най-добре сме на „Металургия“, защото си удържахме на думата, която бяхме дали по-рано — да предадем 10 дни предсрочно главния корпус. По този начин открихме фронт за работа и на останалите бригади. Сега започваме изграждането на още един жилищен блок. Ще се стремим навреме и качествено да завършим задарокофрактистките работи. Изпратихме полугодното с 203 на сто изпълнени задачи. Но това не са нашите най-добри възможности. В навечерието на четвъртъковия юбилей на свободата ще постигнем по-високи успехи.

И накрая. Ние работим четирима брата като строители. Досега не сме се посрамил. Ще продължим да работим още по-хубаво много години, макар да имам зад себе си два десет години строителство.

ОРДЕНИТЕ МЕ ЗАДЪЛЖАВАТ МНОГО

Шалаверова разговаря с дългогодишния строителен бригадир.

Въпрос: — Другарю Александров, какви мисли и чувства Ви възбуждат сега, когато сте удостоен с орден „Георги Димитров“?

Отговор: — Още ми е трудно да отговоря. Когато празнувахме петнадесетгодишния юбилей на социалистическата революция бях удостоен с „Народен орден на труда“ — сребърен. Тогава си казах, че тази висока награда ме задължава много. И аз, и моите другари започнахме да работим още по-добре. Не мина много време и ми беше присъден орден „Червено знаме на труда“. Отговорността ми пред колектива се удвои. И ето, че сега имам и орден „Георги Димитров“. Ордениите ми се увеличиха, увеличават се и задълженията ми.

Въпрос: — Къде работите сега и с какви успехи посрещате срещата на първенците и членовете на Политбюро на

В навечерието на Националния събор на първенците строители стана известно, че Колю Александров Генева — ръководител на една от бригадите за комунистически труд, работеща в Стройрайон — Горна Оряховица, е награден с орден „Георги Димитров“. По този повод сътрудничката на редакцията Мария

Ил. МОНОВ

Паметникът на уста Колю Фичето в Дряново.